
PRIPRAVE NA ROMANJE

S KOLESI DO VIPAVE

LEON OBLAK

Priprave na romanje v San Giovanni Rotondo, kamor bomo starološki farani (in drugi) romali konec oktobra, so v polnem teku. Pred kratkim smo imeli priprave v Vipavskem Križu. Najbolj pogumni očetje in njihovi sinovi smo se s kolesi tja odpravili že dan prej, prespali v župnijskem domu, naslednji dan pa so se nam pridružili še ostali romarji.

Tako kot vsako leto, smo tudi letos oktobra začeli s pripravami na romanje v San Giovanni Rotondo.

Lansko leto smo imeli priprave precej drugačne kot letos. Zbrali smo se v Jurjevi dvorani, tam pa je bilo poskrbljeno za različne starostne skupine. Najmlajši so bili posebej, za malo starejše pa so potekale predstavitve krajev, kamor smo se kasneje tudi odpravili. Tokrat pa se je začelo malce drugače. Na pobudo Andreja smo v Vipavski Križ najbolj pogumni očetje in sinovi romali s kolesi.

Bila je sobota. Zjutraj še precej sveže temperature, vse vremenske napovedi so opozarjale na deževno vreme. Kasneje so se te napovedi tudi uresničile in smo bili popolnoma premočeni. A pojdemo lepo po vrsti. Zbrali smo se ob 9. uri na parkirišču pred cerkvijo v Stari Loki. Kmalu smo presenečeni ugotovili, da gre z nami tudi naš duhovni spremljevalec, reteški župnik Branko Potočnik. Poleg tega pa je z nami vozil tudi gospod s kombijem. Prevažal nam je nahrbtnike ter ostalo opremo. Napočil je čas odhoda. S kolesi smo se

peljali do Gorenje vasi. Sledil je vzpon v Lučine. Do tu je kazalo, da bo vse v najlepšem redu. Pot nas je nato vodila skozi Smrečje. Tam smo zagledali mokro cestišče. Tu pa se je začela 'veselica'. Na kratkem spustu do cerkvice Marijinega vnebovzvetja sem padel s kolesa. Cesta je bila res mokra in v takih situacijah je pomembna previdnost. Kolesarske hlače so se strgale, majica se je na komolcu popolnoma umazala, na kolenih ter na dlani pa mi je priteklo nekaj kapljic krvi. Pri cerkvi smo se torej ustavili, pomalicali ter imeli kratko katehezo. Prijazni domačini so nam postregli s pecivom ter pijačo. Po urici vedritve pod streho, smo se odločili nadaljevati pot proti Medvedjemu Brdu kljub obilnemu deževju. Po dežju smo kolesarili približno tri ure. Nato pa smo se

končno ustavili v gostilni na Črnem Vrhu, kjer smo popili kakav ter pojedli nekaj juhe. Bili smo premočeni do kosti. Po okrepčilu smo nadaljevali pot. Ko smo se vzpeli na Col, ter se pričeli spuščati proti Ajdovščini, smo vedeli, da smo na Primorskem. Zagledali smo prve sončne žarke, ki so nas vsaj malo pogreli. Od Ajdovščine do Vipavskega Križa pa smo imeli še čisto malo.

Po večerji v župnijskem domu, smo se sprehodili do domačina, ki ima vinograde.

Pokazal nam je pridelavo vina. Pozne ure pa za nas očitno niso bile še dovolj 'pozne' in smo si ogledali še čudovit film *Courageous*. Okoli polnoči pa smo vsi utrujeni od napornega dne popadali v postelje.

Naslednji dan smo se po zajtrku usedli na kolesa ter prikolesarili v Ajdovščino, kjer so nas čakali še ostali družinski člani. Kolesa smo naložili v avtomobile ter se sprehodili nazaj v Vipavski Križ. Po uri hoje, smo se udeležili svete maše. Zatem nam je bližnji kapucinski samostan predstavil p. Marjan Potočnik. Pokazal nam je tudi samostansko knjižnico. Pred skupnim kosilom nam je pot romanja predstavil naš vodič Jurij Kočar. Ob zaključku smo se poslovili, usedli v avtomobile ter se odpeljali v Škofjo Loko.

 Arhiv romarjev

Veštrske Novice